

Pirmininkės ataskaita

TUOMETINĖ AB „Mažeikių nafta“ profesinę sąjungą atėjau dirbti prieš daugiau nei 20 metų. Nuo 1995 iki 1998 m. buvau pirmininko pavaduotoja, o tuometinį pirmininką Adulį Lukašį pašalinus iš pareigų už finansinės drausmės pažeidimus (įrodytus teisme) man buvo pasiūlyta kandidatuoti į pirmininko postą. Tiesą sakant, aš labai nenorėjau, - juk atsakomybė didžiulė, todėl sutarėm, kad aš pabandyčiau, o jeigu nepavyks, - per tą laiką bus surastas kitas kandidatas. O atsitiko taip, kad dirbu iki šiol ir dėl to nesigailiu.

Pradžią buvo intensyvi, sunki ir todėl - man labai gera mokykla. Metus vyko derybos su Vyriausybe, nuolat lankėmės Prezidentūroje, Seime. Rezultatas - trišalė sutartis tarp profesinės sąjungos, „Williams International“ ir Vyriausybės, kurioje įtvirtintos nemažos (iki 18 mėnesių darbo užmokesčio) išieitinės kompensacijos. Taigi ir darbuotojams palankią kolektyvinę sutartį pasirašėm, ir pavyko nesusipykti su naujuoju gamyklos savininku. Per daugiau nei penkiolika metų darbo su bendrovės vadovais (įmonėi vadovavo per 10 generalinių direktorių) įsitikinau, kad beveik visais klausimais galima rasti kompromisinius sprendimus.

2003 m. vieni pirmųjų profesinių sąjungų Lietuvoje įsteigėme kredito uniiją.

2006 m., kai tuometinė gamyklos savininkė bendrovė „Yukos“ nesileido į derybas dėl atlyginimų kėlimo, inicijavome kolektyvinį ginčą: reikalavome dešimtadiulį didinti darbuotojų algas, mokėti išmokas už sveikatos atstatymą bei premijas. Trys mitingai ir pasiryžimas streikui vis dėlto darbdaviui padarė įspūdį - ir tada pasiekėme kompromisinių susitarimą.

Nuo 2006 metų galioja profesinės sąjungos išsiderėtas punktas: pasiekusi tam tikrą pelno ribą, įmonė juo dalijasi su darbuotojais. Todėl profsąjungos pastangomis darbuotojams išmokamos premijos.

2008 m. parengta pareigybių metodika, kurios kūrime aktyviai dalyvavo ir profesinė sąjunga.

2010 m. organizacija pervadinta į Naftininkų profesinę sąjungą.

2010 m. Naftininkų profesinė sąjunga inicijavo Lietuvos chemijos pramonės darbuotojų profesinių sąjungų federacijos jungimąsi su kitomis šakinėmis organizacijomis, ką 2012 metais ir pavyko padaryti - įsteigta Lietuvos pramonės profesinių sąjungų federacija.

2012 m. pasirašytoje kolektyvinėje sutartyje pavyko išsiderėti (buvome bene pirmieji Lietuvoje) iš darbdavio kolektyvinės sutarties administravimo mokestį. Gautos lėšos skiriamos profesinės sąjungos veiklai vykdyti.

2013 m. Naftininkų profesinė sąjunga susitarė, jog nuo vasario 1 d. vidutiniškai penkiems procentais bus pakeltas metinis pagrindinis darbo užmokestis.

2014 m. AB „ORLEN Lietuva“ išgyveno didžiulę krizę: naftos perdirbimo gamykla buvo atsidūrusi prie uždarymo ribos. Susikomplicavo santykiai su administracija, buvo nutrūkusios derybos dėl kolektyvinės sutarties, administracija sustabdė

jos galiojimą, o darbuotojai savo nepasitenkinimą reiškė protestais. Ne paslaptis, kad šiame kontekste kilo įtampų bei nesupratimų ir pačioje Naftininkų profesinėje sąjungoje, kainavusių nemažai energijos ir nervų.

Visą vasarą vyko derybos dėl naujosios bendrovės kolektyvinės sutarties, kuri, deja, nebegalėjo būti tokia dosni darbuotojams, kaip iki tol. Nors pavyko išlaikyti 15 proc. priemoną, suskaidytą į dvi dalis, tačiau kilo nusivylimo banga, dalis darbuotojų dar tikėjosi, jog įmanoma išsireikalauti anksčiau turėtų sąlygų, bandyta reikšti nepasitenkinimą profsąjungos vadovybe, pasigirdo kalbų net apie naujos organizacijos steigimą. Naujųjų steigėjų tikslas buvo perimti Naftininkų profsąjungos dalį valdomų lėšų, jie net kreipėsi į Lietuvos profesinių sąjungų konfederacijos teisininkus klausdami, kaip tai padaryti, tačiau jiems buvo paaiškinta, kad to neleidžia įstatymas. Atvirai pasikalbėję, pasidalinę savo lūkesčiais ir vizijomis profsąjungininkai vis dėlto nutarė eiti išvien.

2015 m. sausio mėn. pasirašytoje UAB „EMAS“ kolektyvinėje sutartyje pavyko išsiderėti iki vieno pagrindinio mėnesinio darbo užmokesčio dydžio metinę priemoną, kuri mokama atsižvelgiant į bendrovės veiklos rezultatus.

2015 m. įtampa bendrovėje neslūgo, o greičiau augo. Reikėjo ne tik kontroliuoti, kaip vykdoma kolektyvinė sutartis, derėtis dėl naujosios, bet vyko ir varginantys debatai su administracija, tvyrojo įtempta psichologinė atmosfera.

2017 metų pradžioje buvo pasirašyti kolektyvinės sutarties pakeitimai, kad pamainomis dirbantiems darbuotojams, jiems pageidaujant, būtų galima išeiti iki dviejų dienų trukmės atostogų poilsio dienomis (kurios numatytos darbuotojo darbo grafike). Šios atostogų dienos nebus išimamos iš apskaitinio laikotarpio, todėl suminis apskaitos laikotarpis nesutrupėjo. Ši nuostata buvo priimta atsižvelgiant į pamainomis dirbančių darbuotojų pageidavimus.

2016-2017 m. metai buvo pažymėti darbo santykių liberalizavimo žyme. Naftininkų profesinė sąjunga labai aktyviai dalyvavo rengiant šį labai svarbų mums įstatymą - Darbo kodeksą: teikėme pasiūlymus, organizavome išvyką į protesto akcijas Vilniuje.

Dar praeitų metų lapkričio viduryje kreipėmės į AB „ORLEN Lietuva“ ir UAB „Emas“ siūlydami pradėti derybas dėl naujųjų kolektyvinių sutarčių sudarymo bei pateikėme siūlomus projektus. Susitarta, kad derybos dėl AB „ORLEN Lietuva“ sutarties vyks iki 2018 metų birželio 29 dienos, o iki tol galios senoji kolektyvinė sutartis. Derybose dėl UAB „Emas“ kolektyvinės sutarties sutarta, jog dabartinė galios iki tol, kol bus pasirašyta naujoji.

Šių metų pradžioje pasirašyta kolektyvinė sutartis Politechnikos mokykloje.

Džiaugiamės, jog Darbo kodekse atsirado ir mūsų inicijuota nuostata - kolektyvinės sutarties taikymas tik profsąjungos nariams. Nacionaliniu lygmeniu tiek profsąjungos, tiek darbdaviai derybose dėl Darbo kodekso susitarė dėl šio punkto, tam neprieštaravo ir mokslininkai, kūrė dokumentą.

Pagal Darbo kodeksą reikėjo performuoti ir profsąjungos tarybą. Pagal naujas nuostatas AB „ORLEN Lietuva“ gali būti ne daugiau kaip 11 tarybos narių, nors iki Darbo kodekso pakeitimo Naftininkų profesinėje sąjungos taryboje jų buvo 21. Tarybos nariai po ilgų diskusijų nusprendė, kaip sujungti jų atstovaujamas padalinius ir sujungtuose padaliniuose organizuoti tarybos narių rinkimus. Sausio pabaigoje į Naftininkų profesinės sąjungos tarybą išrinkta 11 atstovų iš pagrindinės įmonės, su etatiniais profsąjungos darbuotojais ir su atstovais iš kitų organizacijų, kurios pagal profesinės sąjungos įstatus priklauso Naftininkų profesinei sąjungai, iš viso tarybą sudaro 18 narių.

Taip pat išrinkti komiteto nariai padaliniuose, kurie padės vykdyti profsąjunginę veiklą tarybos nariams. Mat sustambi-

nus atstovaujamas darinius, vienam tarybos nariui tapo pernelyg sudėtinga aprėpti visas problemas.

Tarptautiniai projektai

Naftininkų profesinė sąjunga buvo pakviesta dalyvauti ES fondų finansuojamuose projektuose. 2015-2016 m. vykdymo projekto „Reflection and Consultation = Action“ tikslas - inicijuoti Europos darbo tarybos steigimą PKN ORLEN koncerno mastu. Projekto vykdymo metu buvo rengiami seminarai su įvairiomis Europos sąjungos šalių profsąjungomis, dirbančiomis naftos pramonės, dujų ir kituose pramonės sektoriuose. Dalyviai iš Lenkijos, Kroatijos, Rumunijos, Lietuvos diskutavo apie Europos darbo tarybas bei jų reikšmę, dalinosi patirtimi. Naujajai koncerno PKN ORLEN valdybai Naftininkų profesinė sąjunga kartu su Čekijos dviejų įmonių profesinėmis sąjungomis jau esame pateikę prašymus dėl Europos darbo tarybos įsteigimo. Tikimės teigiamo sprendimo.

2017-2018 m. įgyvendinamas dar vienas projektas - „Informavimas ir konsultavimas sprendžiant naftos pramonės krizės padarinius“. Projekto partneriai - iš Lenkijos profsąjungų, Lenkijos darbdaviai, Serbijos, Ispanijos, Kroatijos ir Rumunijos profsąjungų atstovai, kurie atstovauja darbuotojams naftos ir dujų sektoriuose. Baigiamoji konferencija įvyks šių metų birželio pabaigoje.

Bendravimas ir bendradarbiavimas su kolegomis iš kitų naftos perdirbimo įmonių yra labai naudingas. Pavyzdžiui, kai mes per krizę kovojome, kad nebūtų sumažinti atlyginimai, kolegos lenkai išrūpino leidimą mitingui prie koncerno PKN ORLEN būstinės, o to užteko, kad centrinė vadovybė nusileistų, išgirstų mūsų poziciją ir ją atsižvelgtų.

Kadangi mūsų komanda turi didelės patirties, esame kviečiami kaip partneriai į kitų šalių profsąjungų projektus. Štai neseniai dėl to kreipėsi beveik milijoną narių turinti Lenkijos šakinė profsąjunga. Todėl Naftininkų profesinės sąjungos aktyvas - tarybos nariai - turi galimybę pasisemti patirties, įgyti žinių Europos sąjungos lėšomis. Jei virsime tik savo sultyse, ne ką tepasieksime, juolab kad mūsų įmonė - tarptautinė.

Siekiami įkurti darbo tarybą?

Kaip žinoma, šiemet pagrindinėje bendrovėje pasikeitė vadovai, neseniai dirba ir naujoji personalo direktorė. Nuo seno taip susiklostė, jog personalo vadovas yra tas asmuo, su kuriuo profesinei sąjungai tenka bendrauti daugiausiai. Deja, pasidžiaugti šiuo bendravimu negaliu. Žinoma, santykiai su darbdavio atstovais niekada nebuvo pernelyg draugiški ar labai geri, tačiau iki šiol bent jau suprasdavome vienu kitus.

Personalas direktorė, prieš tai dirbusi tik su darbo tarybomis, neslepia, jog būtų daug lengviau dirbti su iš darbuotojų tarpo išrinktais atstovais. Galima direktorę suprasti: juk kalbėtis ne su tavo, o su profesinės sąjungos samdytais žmonėmis išties reikia kitaip, - jiems nenurodysi ir neatleisi iš darbo, jei kas nors neįtikis.

Pasikeitusį darbdavio atstovės toną taip pat pajuto ir darbuotojai, nes ji susitikimuose vengia kalbėti apie socialinį dialogą ir bendradarbiavimą su profesine sąjungą. Informuodama darbuotojus apie atlyginimų sistemą peržiūrėjimą ji užsiminė, kad pasitars su viršininkais ir sutvarkys visus klausimus, nors Darbo kodeksas įpareigoja tai daryti su profsąjungą. O tai, kad darbuotojai informacinėse dienose neužduoda jokių klausimų, nors anksčiau klausimų būdavo labai daug, rodo, kad žmonės jaučiasi ne tik kad nedrąsiai, bet ir nesaugiai.

Maža to, pasistengta sukirstinti profesinių sąjungų narius, o į pagalbą pasitelkti keili administracijai lojalūs vyresnieji profsąjungų atstovai. Gaila, kad taip greitai yra „nuperkami“ mūsų lyderiai, tad ar galime jais pasitikėti? Tokie lyderiai kenkia profsąjungos įvaizdžiui ir skaldo profsąjungą.

Naftininkų profesinė sąjunga niekada nebuvo lojali įmonės vadovams. Jos funkcija - ginti darbuotojų interesus. Esame viena iš didžiausių profesinių sąjungų Lietuvoje, mūsų orga-

Ar Naftininkų profesinei sąjungai reikalingi pokyčiai?

Aš, Arvydas Adomavičius, AB „Orlen Lietuva“ (OL) dirbu daugiau nei 30 metų. Išsilavinimas - universitetinis, techninis. Šiuo metu dirbu Technologijų ir investicijų skyriaus Projekto inžinerijos grupėje inžinieriumi planuotoju. Puikiai išmanau profsąjungos veiklą ir administravimą bei biudžeto planavimą ir valdymą. 15 metų esu Naftininkų KU paskolų komiteto pirmininkas (neatitinis), kas 4 metus esu tikrinamas VMI, Policijos, Informatikos ir ryšių departamento prie LR VRM.

Viena iš priežasčių, kodėl sutikau kelti kandidatūrą šiai pozicijai užimti – dabartinės profsąjungos vadovės nenoras pripažinti, kad reikalingi pokyčiai, nenoras suvaldyti situaciją Naftininkų profesinės sąjungos taryboje, išspręsti finansines, priklausomybės nuo OL administracijos problemas bei atsakomybės klausimus. Norint atsakyti, kaip išspręsti šiuos klausimus, reikia pažvelgti, kaip profsąjunga pasikeitė per 12 metų, t. y. nuo 2006 m. Šis laikotarpis svarbus, nes apima prieškrizinį periodą, krizę ir pokrizinį periodą (trys dabartinės komandos kadencijos).

Pavyzdžiui, vienas iš keistinių dalykų yra profsąjungos darbuotojų skaičius. 2006 m. įmonėje dirbo 3495 darbuotojai iš jų apie 1700 profsąjungos narių (48%). Profsąjungoje pagal tuometinį poreikį dirbo trys darbuotojai. Tuo tarpu šiandien įmonėje dirba 1369 darbuotojai iš jų tik 541 profsąjungos nariai (39,5%). Tačiau Profsąjungoje vis dar dirba trys darbuotojai.

OL profsąjungos narių ženklus mažėjimas per 12 metų nuo 1700 iki 541 dėl įvairių priežasčių (bendrai Naftininkų profesinėje sąjungoje yra 656 nariai). Daugiau informacijos pateiksiu konferencijos metu, nes galiu būti apkaltintas informacijos viešinimu.

Pokyčiai OL palietė visus darbuotojus ir jų interesus: buvo mažinamas darbuotojų skaičius (labiausiai nukentėjo profsąjungiečiai), didinamas darbo krūvis, įvedus asmeninius grafikus mažėjo atlygis, buvo panaikinti padaliniai su dideliu skaičiumi profsąjungiečių RMC, Saugos tarnyboje. Atlyginimo augimo klausimu OL darbuotojus aplenkė profsąjungos darbuotojai.

Pažymėtina, kad profsąjungos etatiniam darbuotojams, kurių yra trys, nei vienas iš išvardintų aplinkybių neturėjo įta-

kos. Susidaro įspūdis, kad profsąjunga sprendžia kažkieno kito, o ne OL profsąjungiečių klausimus ir problemas.

Pirmieji darbai, jeigu būčiau išrinktas pirmininku:

Istatų pakeitimai. (Profsąjunga ir OL profsąjungiečiai neturi būti priklausomi nuo pašalinii organizacijų. Mažeikių lopšelio-darželio „Delfinas“, Mažeikių Politechnikos mokyklos, OL administracijos ir kt.)

Reformuoti profsąjungos komitetą. Organizacijos veikla turi atitikti deklaruojamas vertybes, būti nepriklausoma, lėšos išleidžiamos pagrįstai ir objektyviai, atlyginimas mokamas už darbą, o ne pareigybę.

Peržiūrėti etatinių darbuotojų pareigybes ir jų reikalingumą. Šiandien beveik visą surinktą nario mokestį sudaro trijų darbuotojų darbo užmokesčio fondą. Jei ne OL administracijos dotacijos, mūsų organizacija negalėtų vykdyti jokių išpaieigojimų nariams. Mano nuomone, profsąjungoje turi dirbti vienas - du darbuotojai.

Nustatyti, kad pirmininku galėtų būti tik OL darbuotojas. Tai lemtų, jog pasibaigus kadencijai jis galėtų grįžti į OL pagal LR įstatymus, dėl ko jam nereikėtų būti įsikibusiam į darbo vietą profsąjungoje ir žlugdyti organizaciją.

Nustatyti, kad pirmininkas gali būti renkamas ne daugiau kaip dvi kadencijas.

Pertvarkyti regiono profsąjungą (juristas turi dirbti juridinį darbą visoms profsąjunginėms organizacijoms regione).

Aš žinau, ką reikės padaryti po mėnesio, po pusės metų ir kokius pasiūlymus pateikti po metų kitai konferencijai.

Tik susitvarkiusi organizacija iš vidaus gali tapti nepriklausoma ir tikra partnere darbdaviui, siekti konstruktyvių diskusijų bei derybų sprendžiant kolektyvinės sutarties, darbo apmokėjimo ir socialinių garantijų klausimus savo nariams.

Esu pasirengusi dirbti dėl MŪSŲ

Aš, Sonata Samoškienė, prieš 27 metus pradėjus dirbti įmonėje, iškart supratau, kad man, kaip naujai darbuotojai, yra labai svarbu ir aktualu įstoti į profesinę sąjungą.

Šie darbo metai įmonėje, suteikė man galimybę geriau suprasti ir įsigilinti į darbuotojų siekius ir didžiausius lūkesčius, o darbas profesinės sąjungos taryboje davė patirties ir žinių. Nuolatinis susidūrimas su iššūkiais išugdė manyje tvirtą charakterį, komunikacinius ir derybinius ge-

tus darbus.

Žadu dar daugiau dėmesio skirti jaunimui. Kurį laiką skatinau jaunus žmones ir ateityje skatinsiu kuo aktyviau įsijungti į profsąjunginę veiklą, nes mums, profsąjungų atstovams reikalinga pamaina, ir ją reikia ruošti nuosekliai. Šiuo metu jau galime pasidžiaugti jaunimo veikla: jie vis aktyviau įsijungia į Lietuvos profsąjungų jaunimo veiklą, semiasi žinių. Džiaugiuosi jaunimo pasiektais rezultatais: apdovanojimų įvairiuose renginiuose pelnė Donatas Milikauskis, Eglė Kukšaitė.

Na, o svarbiausia veikla, žinoma, yra kolektyvinės derybos: kolektyvinių sutarčių rengimas „Orlen Lietuva“, UAB „Emas“, kitose įstaigose, kur veikia Naftininkų profesinei sąjungai priklausančios organizacijos.

Nemažai pastangų jau įdėta ir vis dar dedama derybose dėl šakos kolektyvinės sutarties. Tariamasi dėl suminio darbo laiko apskaitos, naktinio darbo bei viršvalandžių, darbuotojų atstovavimo, kt. Nuspręsta, kad derybos dėl sutarties bus tęsiamos rudenį, po to, kai sutarties projekto nuostatos bus aptartos su įmonių darbuotojais.

Žinoma, visam tam reikalinga profesionali, stipri ir patyrusi komanda, kuri šiuo metu taip nepelnytai yra puolama. Noriu tik priminti, jog visiems išsikeltiems tikslams įgyvendinti reikalingi žmogiškieji išteklių, vien lėšos savaime nei atstovauja darbuotojams, nei išsideris geresnių sąlygų jiems, nei, juo labiau, pritraukia naujų narių. Todėl jei mane perrinksite naujai kadencijai, norėsiu dirbti su jau daugelį metų patikrinta komanda, su kuria petys petin dirbame darbuotojų labui.

PADEKOS

Valymo įrenginių cecho vyresnysis profesinės sąjungos atstovas Gedminas Stasiūnas už aktyvią profsąjunginę veiklą dėkoja Simonui Bukiui, Vaidui Šakiniui, už rūpestį darbų sauga – Arūnui Žurauskui.

Už profesinės sąjungos stiprinimą, geras idėjas dėkoju Andriui Japertui, Rimai Joskaudaitei, Eugenijai Dambinskiui, Sauliui Petkui, Lionei Sierikovai, Liudai Adamavičienei, Rimantui Bingeliui, Nerijui Kinčiniui, Birutei Vaitkevičienei, Vilmai Ivanauskienei, Romai Gulbinienei, Kęstučiui Špokauskui, Birutei Jusienei, Reginai Kulbickienei, Reginai Ažukienei, Virginijai Pilveliui ir kt. aktyvistams.

Virginija Vilimienė

bėjimus. Supratau, kad svarbiausia - darbuotojų lūkesčiai ir jų įgyvendinimas visais įmanomais būdais, tad dalyvavau kolektyvinės sutarties derybose su darbdaviu, kur visomis išgalėmis, gal net šiek tiek per „aštriai“ siekia kolektyvinės sutarties geresnių darbo sąlygų bei naudos darbuotojams. Būtent tada man tapo aišku, kad aš noriu, galiu ir sugebu atstovauti darbuotojams.

Būdama tarybos nare aktyviau įsijuliau į profesinės sąjungos veiklą, dalyvavau ES projektuose, mokymuose, siūliau profesinės sąjungos nariams turiningesnį laisvalaikį, organizavau sportinius renginius, ekskursijas, švaros talkas, išvykas su dviračiais, į kurias mielai ir aktyviai jungdavosi profesinės sąjungos nariai. Džiaugiuosi, kad galiu dirbti tai, kas patinka.

Esu pasirengusi būti profesinės sąjungos veidu, kuriuo galėtų didžiulis profesinės sąjungos nariai ir įmonės darbuotojai.

Todėl, jei Jūs esate už naujoves, pasikeitimus, skaidrumą, balsuokite už mane, nes tik su Jūsų palaikymu galėsiu įgyvendinti savo tikslą: efektyviai atstovauti narių profesin

inėms, darbo, ekonominėms, socialinėms teisėms ir interesams.

Tam reikia:

Naftininkų profesinės sąjungos skaidrios veiklos. Paruošti ir atlikti darbuotojų apklausą, kad galėtume įvertinti profesinės sąjungos populiarumą žinomuą.

Peržiūrėti profesinės sąjungos etatinių darbuotojų

darbo užmokesčių, surengti konkursus į šias darbo vietas.

Darbdavio pervestą mokestį naudoti profesinės sąjungos narių švietimui, tobulėjimui bei laisvalaikiui.

Sukurti socialinį tinklalapį, kuriame nuolat būtų galima diskutuoti gyvai.

Pirmininką rinkimuose turėtų galimybę rinkti visi profesinės sąjungos nariai.

Ypatingą dėmesį skirsiu kolektyvinės sutarties deryboms bei sutarti kuo daugiau punktų mūsų darbuotojų gerovei.

Noriu ir esu pasirengusi dirbti dėl MŪSŲ!

Su atostogomis susijusios garantijos – ir EMAS darbuotojams

Naftininkų profesinė sąjunga inicijavo susitikimą su UAB EMAS vadovybe dėl atlyginimų kėlimo, išmokų atstatymo einant atostogų ir darbuotojų rėmimo vaikų vasaros poilsui. Gegužės pabaigoje bendrovės valdyba nusprendė, jog visiems darbuotojams bus išmokama vienkartinės 260 eurų dydžio atostogų išmokos, o mokyklinio amžiaus vaikų turintys darbuotojai gaus 66 eurų vasaros poilsio išlaidoms padengti.

Pažadėta, jog išrinkus bendrovės valdybos pirmininką bus svarstomas ir klausimas dėl atlyginimų kėlimo.

Kreiptasi dėl esminių socialinio dialogo principų ignoravimo

Gegužės 30 d. Naftininkų profesinės sąjungos pirmininkė Virginija Vilimienė kreipėsi į PKN ORLEN valdybos pirmininką Daniel Obajtek ir AB „ORLEN Lietuva“ generalinį direktorių Michal Rudnicki dėl esminių socialinio dialogo principų ignoravimo įmonėje AB „ORLEN Lietuva“.

Rašte V. Vilimienė teigia, jog jau kuris laikas įmonėje pastebimos tendencijos, kad bendrovės vadovybė vengia teikti profesinei sąjungai informaciją apie priimamus sprendimus, liečiančius darbuotojų darbo sąlygas, bei vykdyti konsultacijas.

„Štai neseniai buvo priimti vidiniai teisės aktai, reguliuojantys asmens duomenų apsaugą įmonėje, tačiau su darbuotojų atstovais ne tik kad nebuvo konsultuojamasi dėl šių teisės aktų projektų, jiems taip pat nebuvo suteikta informacija apie laukiančius pasikeitimus. Pažymėtina, kad Darbo kodeksas įpareigoja darbdavio atstovus tokiais atvejais informuoti ir konsultuoti, tačiau tai nebuvo atlikta“, - pabrėžia Naftininkų profesinės sąjungos lyderė.

Taip pat laiške atkreipiamas dėmesys, jog įmonės personalo tarnybos vadovė ne kartą nurodinėjo profesinei sąjungai, kaip jie turintys atstovauti darbuotojams, bei ką deleguoti į bendras komisijas, nors tai yra profesinės sąjungos vidaus reikalas.

Pirmininkės ataskaita

atkelta iš 1 p.

nizacijoje - apie 40 proc. „ORLEN Lietuva“ ir jos antrinių įmonių darbuotojų. Turėjome labai įvairios patirties su įmonės vadovais krizės metu ir po jos. Tačiau visada buvome principingi, o stabilus profesinės sąjungos narių skaičius tai parodo. Žmonės mumis pasitiki. Nieko keisto, kad tai nelabai patinka naujiems įmonės vadovams.

Pastarąjį mėnesį gamykloje pasklido tiesos neatitinkanti informacija apie profesinę sąjungą, nors visi mūsų organizacijos tarybos nariai yra pasirašę pasižadėjimą neplatinti informacijos ne profesinės sąjungos nariams. Dirbame įmonėje, kurioje yra labai daug jautrios informacijos. Dėl to tiksliai tvarka dėl duomenų sklaidimo. Kažkas ją pažeidė. Beje, ši tvarka profesinėje sąjungoje nustatyta pačios organizacijos už ją balsuojant. Kaip ir visi profesinės sąjungos sprendimai. Tai - kolegialūs sprendimai.

Šis bruzdėjimas labai sutapo su mūsų profsąjungos pirmininko rinkimais. Jau girdejome nepasitenkinimo, kad į vadovo postą negali kandidatuoti žmonės, į profesinę sąjungą įstoję prieš mėnesį ar kelis. Jau nuo 2002 m. tarybos sprendimu patvirtintuose pirmininko pareiginiuose nuostatuose numatyta, jog į pirmininko postą gali kandidatuoti žmogus, kurio narystė profesinėje sąjungoje - ne trumpesnė nei 3 metai. Kažkodėl anksčiau tokia tvarka neužkliuvo (matyt, nebuvo „užsakymo“).

Beje, net rajono mastu sklaidžiamoje dezinformacijoje manipuluojama skaičiais, neva profesinėje sąjungoje dirbantys žmonės nepadoriai daug uždirba. Tik priminsiu, jog atlyginimai buvo nustatyti tarybos narių, priimti protokoliniu sprendimu, pareigybės sudėliotos į pareigybių skales pagal pagrindinėje bendrovėje galiojančią pareigybių vertinimo metodiką.

Sutikau kandidatuoti

Profesinės sąjungos nariams parašais patvirtinus norą mane toliau matyti pirmininke sutikau, kad mano kandidatūra būtų iškelta dar vieni kadencijai. Nors pastarieji metai dėl aukščiausių išvardintų priežasčių buvo itin sunkūs, tačiau narių išreikštas pasitikėjimas teikia jėgų ir vilčių, jog yra sąlygų tęsti pradė-